

บทนำ

กิตะ-โยคะ-ศาสตร์แห่งสุขภาพดี

และยกระดับศักยภาพมนุษย์ด้วยพลังคลื่นเสียง

(KITAYOGA SCIENCE OF SOUND WAVE POWER FOR GOOD HEALTH
AND UPGRADE HUMAN POTENTIAL

ข้าพเจ้าจบปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และปริญญาโท ศึกษาศาสตร์ จากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA) มาสมัครเป็นอาจารย์ คณะบริหารธุรกิจ ภาควิชาการจัดการ สอนหนังสืออยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมอยู่ 6 ปี และ มหาวิทยาลัยคริสเตียนนครปฐม 2 ปี ต่อมาปี พ.ศ. 2540 ลาออกมาทำงาน โรงเรียนของครอบครัว ที่โรงเรียนถนอมพิศวิทยา ในตำแหน่งผู้ช่วยครูใหญ่ ในปี 2540 และในปี 2552 จึงได้รับผิดชอบ ในตำแหน่งผู้อำนวยการ

ในปีแรกระหว่างที่ได้ทำงานในตำแหน่งผู้ช่วยครูใหญ่ มีเด็กนักเรียนคนหนึ่ง ได้พบ นักเรียนคนหนึ่งในระดับปฐมวัย เป็นเด็กพิเศษที่มีอาการออทิสติก เป็นเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นมาก ชอบเดินไปมาไม่อยู่ในห้องเรียน นำความยุ่งยากในการจัดการเรียนการสอนของครูประจำชั้นเป็นอย่างยิ่ง ข้าพเจ้ากับครูประจำชั้นต่างก็พยายามหาแนวทางแก้ไขอย่างยากลำบาก พอได้มีการจัดงาน วันการศึกษาพิเศษ ทำให้ โดยมีโอกาสได้ฟังการบรรยายของ ดร.นัยพินิจ คชภักดี พูดถึงเรื่องสมอง และอาจารย์จอม ชุ่มช่วย พูดถึงเรื่องของการรักษาอาการของเด็กสมาธิสั้น ซึ่งอาจารย์จอมแนะนำ ว่าทางที่จะช่วยเด็กกลุ่มนี้ได้ต้องใช้การเพิ่มสมาธิให้เขาจึงจะลดอาการที่ผิดปกติลงได้

จากวันนั้นทำให้ผมพยายามได้ศึกษาศาสตร์ทางด้านสมองและทางด้านสมาธิอยู่นาน จนในที่สุดไปค้นพบในอินเทอร์เน็ตในเรื่อง โมสาร์ทเอฟเฟกต์ โดยที่มีการค้นคว้าวิจัยที่ยูนิเวอร์ซิตีออฟ แคลิฟอร์เนีย โจเซฟ รอสเซอร์ ได้วิจัยในกลุ่มนักศึกษา โดยแบ่งนักศึกษออกเป็นสามกลุ่ม กลุ่มแรกเปิดเพลงโซนาตา ฟอตูเปียโน กลุ่ม 2 เปิดเพลงเสียงธรรมชาติ กลุ่มที่ 3 ไม่เปิดเพลงเสียงเงียบ หลังจากฟังดนตรีแล้วทำการวัดแบบทดสอบทางมิติสัมพันธ์ (spatial temporal test) พบว่ากลุ่มหนึ่งมีไอคิวสูงกว่าทั้งสองกลุ่ม จากการทดลองดังกล่าวจึงเป็นแรงบันดาลใจให้ค้นคว้าทดลองไปใน เรื่องศาสตร์แห่งพลังคลื่นเสียงจากดนตรี รวมทั้งได้ไปดูงานมหกรรมหนังสือระดับชาติ ที่ศูนย์ ประชุมสิริกิติ์ ได้พบกับอาจารย์สถิตธรรม เพ็ญสุขที่ได้้นำผลิตภัณฑ์แว่นแสงและดนตรีบำบัด เพื่อพัฒนาสมาธิ ทำให้ได้จุดประกายในการหาแนวทางเพื่อช่วยเหลือเด็กพิเศษ

ทำให้ได้เริ่มค้นคว้าวิจัยทางด้านดนตรีกับการพัฒนาศักยภาพสมองมาตั้งแต่ปี 2541-2550 รวม เป็นระยะเวลากว่า 10 ปี ตั้งแต่ปี 2541-2545 ได้เขียนตำราเกี่ยวกับเรื่องดนตรีกับการพัฒนา

ศักราชสมองไว้ 3 เล่ม คือ คัมภีร์อภิวัดน์สมอง ปี พ.ศ. 2542 ซึ่งนับว่าเป็นการบุกเบิกแนวทางใหม่ของการพัฒนาสมองด้วยเน้นการเพิ่มพูนศักยภาพแห่งพสมอง จนทำให้หนังสือเรื่องการพัฒนาสมองในยุคต่อมาล้วนเดินตามแนวทางของการพัฒนาสมองตามพสมองทั้งสิ้น พ.ศ.2543 ได้ออกหนังสือเล่มสอง พัฒนาอภิวัดน์ด้วยเสียงเพลง และ พ.ศ. 2545 ได้ออกหนังสือเล่มที่ 3 พัฒนาอภิวัดน์อภิวัดน์อภิวัดน์และสมาธิด้วยพลังคลื่นเสียง ซึ่งเป็นหนังสือที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากมีผู้คนจำนวนมากมาชม โทรศัพทมาสอบถาม หรือเข้ามาพบด้วยตนเองจำนวนมาก เพื่อสนใจที่จะนำดนตรีไปใช้พัฒนาตนและบุตรหลาน

นอกจากนี้ยังได้รับการยอมรับจากสถาบันการศึกษาและหน่วยงานภาครัฐบาลและรัฐวิสาหกิจเชิญไปวิทยากรบรรยายในเรื่องดนตรีกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตเป็นจำนวนมาก เช่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร บริษัทปูนซิเมนต์แห่งประเทศไทย กระทรวงสาธารณสุข เป็นต้น ในปี พ.ศ. 2545 ได้รับรางวัลนักวิจัยยอดเยี่ยมของสำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน และในปี พ.ศ. 2549 ได้รับเกียรติรับเกียรติสำคัญรับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษในด้านคณะกรรมการดนตรีบำบัดแห่งชาติ ของกองการแพทย์ทางเลือก กระทรวงสาธารณสุขอีกด้วย

จากการศึกษาด้านดนตรีบำบัดอย่างต่อเนื่อง ได้ข้อสรุปพบว่า ดนตรีกลุ่มที่มีอิทธิพลอย่างสูงต่อการพัฒนาศักยภาพสมองเด็กเหล่านั้นเป็นที่สุด ได้แก่กลุ่มดนตรีคีตะจักรา ดนตรีกลุ่มนี้เป็นเสมือนกลุ่มแกนหลักที่ผมนำไปใช้ในการวิจัยมาตลอดมา ซึ่งจากการวิจัยพบว่าดนตรีกลุ่มนี้เป็นกลุ่มดนตรีที่ทรงประสิทธิภาพมากที่สุดในโลกต่อการพัฒนาคุณภาพมนุษย์ มันสามารถยกระดับศักยภาพสมอง,สมาธิ,และยกระดับพลังจิตได้อย่างสูงส่ง ดนตรีกลุ่มนี้ค่อนข้างหายากมาก ๆ และมีความลึกซึ้งซับซ้อนในการเข้าถึงเพื่อที่จะประยุกต์ใช้ ต้องมีความรู้ความเข้าใจที่มากพอ ในความรู้ทางด้านสมาธิ,พลังคลื่นเสียงทางด้านสมองและระบบจักระในวิชาโหราศาสตร์ ซึ่งถ้าถ่ายทอดกับผู้คนทั่วไปอาจจะยากต่อการเข้าใจและเข้าถึง โดยเฉพาะกับคนไทยทั่วไปที่อาจยึดติดกับพุทธศาสนา ทั้งที่โหราศาสตร์สากลแห่งการพัฒนากายและจิตยิ่งยงมากกว่าห้าพันปี รวมทั้งเทคนิคการใช้ดนตรีกลุ่มนี้เหมาะสมก็มีความซับซ้อนอย่างมาก ทำให้ที่ผ่านมายังไม่กล้าที่จะรับเผยแพร่วิชานี้กับบุคคลภายนอกอย่างเป็นทางการ

จริง ๆ แล้วการที่จะศึกษาใครคนใดคนหนึ่งเราอาจต้องดูถึงแบ็กกราวด์ด้านการศึกษาของท่าน เช่น พระพุทธเจ้า ถ้าเทียบกับการศึกษาแล้ว ท่านเรียนศาสตร์ทางการเป็นกษัตริย์และศาสตร์ทางสมาธิ จากครูฤาษีและครูพรหมณ์ในพระราชวัง พอท่านออกบวชท่านไปศึกษากับอาฬรดาบส สำเร็จรูปฌาน ถ้าเทียบกับปริณญาที่อาจได้ปริญาตรี ไปศึกษาต่อกับอุทกดาบส สำเร็จรูปฌาน ถ้าเทียบกับปริณญาที่อาจได้ปริญาโท จากนั้นมาทำทุกกริยาที่ดังลือ ทำให้ได้ฤกษ์ดีมากมายประมาณกันว่าไม่มีโยคีคนใดจะทำการทุกกริยาได้หนักหนาสาหัสเท่ากับพระพุทธเจ้า แต่การบำเพ็ญดังกล่าวของพระพุทธองค์ไม่ประสบผลสำเร็จบรรลุมรรคผล แต่ก็ถือว่าความพยายามของพระองค์ก็อาจเทียบเรียกได้ว่าประกาศนียบัตรชั้นสูงมาอีกใบ แต่หลังจากนั้นท่านก็บำเพ็ญตามทางสายกลาง

เหมือนกับท่านได้จบปริญญาเอกสูงสุดสำเร็จมรรคผลตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าได้ ซึ่งถ้าถามว่าที่พระพุทธเจ้าได้เรียนจบวิชาปริญญาเอกของท่านนั้น โยคะศาสตร์ย่อมเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่ทำให้ท่านประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี

ซึ่งสาวกและผู้รับถ้อยคำหลังได้มุ่งพัฒนาจิตตามหลักสูตรปริญญาเอกตามแบบของพระพุทธเจ้า โดยไม่ได้มีพื้นฐานกายและจิตในระดับปริญญาตรี-โทตามหลักแห่งโยคะศาสตร์ตามที่พระพุทธองค์ได้เล่าเรียนผ่านมา ทำให้มีความยากลำบากต่อการบรรลุธรรมเป็นอย่างมากทั้งยังยากเย็นแสนสาหัสและใช้ระยะเวลายาวนานกว่าจะเป็นพระโสดาบันหรือพระอรหันต์ได้ ทำไม่หนอการบรรลุธรรม เป็นพระโสดาบันหรือพระอรหันต์ในยุคพุทธกาลนั้นทำไมมันง่ายนัก

ต้องยอมรับกันว่าพระสงฆ์ ในยุคพุทธกาลมีพื้นฐานในวิชาโยคะศาสตร์กันเป็นอย่างดี แม้แต่ชาวบ้านก็มีความรู้ดีในวิชาโยคะศาสตร์เนื่องจากในช่วงเวลาดังกล่าว โยคะศาสตร์ถือว่าเป็นความรู้ที่คนในยุคนั้นมีความรู้ความเข้าใจในวัตรปฏิบัติ เช่นเดียวกับคนไทยสมัยนี้ที่สนใจธรรมก็มักจะรู้แนวทางปฏิบัติทางจิตในพุทธศาสนามากมายทั้งที่ไม่ได้ไปบวช ดังนั้นพวกเขาทั้งหลายมีความรู้พื้นฐานเช่นเดียวกับที่พระพุทธเจ้ามี เวลาที่พระพุทธเจ้าเทศน์สอน ทำให้พวกเขาเหล่านั้นต่างก็บรรลุธรรมเป็นพระโสดาบัน พระอรหันต์ได้อย่างง่ายดาย เช่น ไปเทศนาธรรมที่เมืองราชคฤกษ์ พบว่ามีกษัตริย์ โยคี และชาวบ้าน บรรลุธรรมระดับโสดาบัน ไม่ต่ำกว่าหมื่นคน ในการฟังพระธรรมจากพระพุทธเจ้าเป็นครั้งแรก ไม่ว่าจะเป็นโยคีหรือนักบวช แม้แต่ชาวบ้านธรรมดาต่างก็บรรลุธรรมขั้นสูงกันได้ง่ายดาย ซึ่งทั้งหมดต่างก็เป็นผู้ที่ศึกษาวิชาโยคะศาสตร์อย่างล่ำลือ สังเกตจากก่อนที่พระพุทธเจ้าจะเทศน์สั่งสอนพระองค์ท่านจะพูดว่า โยคาวจรทั้งหลาย ก็คือคนที่มาฟังธรรมกับพระองค์แล้วแต่เป็นโยคีกันทั้งนั้น

แต่ทว่าพระสงฆ์ยุคปัจจุบัน ไม่ได้ศึกษาวิชาโยคะศาสตร์ที่เป็นวิชาพื้นฐานระดับปริญญาตรีปริญญาโทที่พระพุทธเจ้าเคยฝึกฝนก่อนที่จะค้นพบนวัตกรรมกรรมทางจิตในระดับปริญญาเอกอุปมาดังผู้ที่มีพื้นฐานแถมมัธยมหก แต่ต้องการเรียนปริญญาเอก แทนที่จะเรียนระดับปริญญาตรีปริญญาโทในสาขานั้นมาก่อนจึงค่อยเรียนปริญญาเอก แต่กลับมามานะเรียนระดับปริญญาเอกเลย โดยไม่ได้เรียนวิชาพื้นฐาน ทำให้เกิดความยากลำบากอย่างแสนสาหัสในการที่จะบรรลุความสำเร็จในการศึกษา ดังนั้นจะเห็นได้ว่าพระภิกษุที่กล่าวจะโด่งดังเป็นพระเกจิ ต้องมีอายุมาก ๆ เพราะกว่าจะประสบความสำเร็จในหลักสูตรปริญญาเอกที่ปราศจากวิชาพื้นฐาน จึงต้องใช้เวลาศึกษายาวนานกว่าจะรู้แจ้ง

ทำให้ข้าพเจ้าระลึกไปในสมัยพุทธกาลว่าทำไมคนยุคพุทธกาลจึงบรรลุพระอรหันต์กันง่ายมาก ข้าพเจ้าคิดว่าเขาคงมีพื้นฐานในด้านโยคะกันมาก เพราะวิชาโยคะในยุคนั้นก็คงเป็นเสมือนวิถีชีวิตของพวกเขา พระพุทธองค์ท่านก็เคยสำเร็จเป็นมหาโยคีมาก่อนที่จะตรัสรู้มาเป็นพระพุทธเจ้า พื้นฐานโยคะน่าจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการปฏิบัติธรรมของพุทธองค์ แม้แต่มรรคปฏิบัติของชาวพุทธที่ทำกันอยู่ตลอดเวลา ก็เป็นส่วนหนึ่งของท่ามูทธาของโยคี สิ่งเหล่านี้ที่พวก

เรามักมองข้ามกันไป การที่ข้าพเจ้าจะเลียนแบบพระพุทธรองค์ในการพัฒนาทางจิตข้าพเจ้าคิดว่าคงจะไม่ผิดทาง

จากผลการปฏิบัติที่กล่าวมาได้เป็นกำลังใจที่ทำให้ข้าพเจ้าสนใจในการฝึกพัฒนาจิตมากยิ่งขึ้น ทำให้ในระยะต่อมาจึงได้ไปฝึกวิชาจากสำนักต่าง ๆ ที่เปิดสอนอย่างเป็นทางการเพิ่มเติม ได้แก่ วิชาพลังจักรวาลระดับ 1 จนถึง ระดับ 5 จากท่านอาจารย์เลื่องมินตังนาสิรา นาราตา อาจารย์ใหญ่ของวิชาพลังจักรวาล ชาวเวียดนาม , วิชาพลังปรัมมิติไขกระดูก จากชมราวาศ ธรรมนิรนาม , วิชากรรมฐานธาตุ 4 จากลูกศิษย์ในดงพระเทพโลกอุดร , วิชาสมาธิเบตระดับต้นถึงระดับสูง และวิชาอภิวินิจฉัยมองจากอาจารย์สถิตย์ธรรม วิชาสมาธิเบตระดับสูงจากตำราลับของลามะที่บันทึกจากการถ่ายทอดจากปากต่อปากระหว่างศิษย์กับครูชีวิต , วิชาอาณานิพานสติ 16 ชั้น จากพระครูศรีกิตติสุนทร พระอาจารย์สอนวิปัสณากรรมฐานแห่งวัดเบญจมบพิตร ตลอดจนได้ศึกษาวิชาสหัสโยคะ ของท่านคุณแม่ศรีมาตาจี ทำให้ได้รับความรู้และการพัฒนาทางจิตวิญญาณเพิ่มพูนอย่างมาก

ในปี 2541 ได้จัดตั้งศูนย์อภิวินิจฉัย ทำการวิจัยในเด็กระดับปฐมวัยหลายงานวิจัย เพื่อหาแนวทางดนตรีมาใช้เพื่อการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ ที่เรียกว่ากิจกรรมอภิวินิจฉัย เช่น การพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมอภิวินิจฉัย , การพัฒนาการนอนกลางวันด้วยกิจกรรมอภิวินิจฉัยและการพัฒนาสมาธิด้วยกิจกรรมอภิวินิจฉัย ผลการวิจัยประสบความสำเร็จเป็นที่น่ายินดี สำหรับผลพลอยได้ที่ได้รับจากการวิจัยคือสามารถคัดเลือกเพลงที่เหมาะสมและเรียบเรียงเป็นชุดดนตรีต่าง ๆ ออกมามากมาย

ภายหลังในปี 2544-2545 ได้ศึกษาวิชาพลังจักรวาลในระดับสูง คือระดับ 6 และ 8 พิเศษ - ระดับ 7 และ 7 พิเศษ มีความประทับใจในพลังแห่งการเปิดจักรที่ใช้พลังแห่งมิติที่ 4 ของท่านอาจารย์เลื่องมินตัง ดาสิรานาราตา อาจารย์ใหญ่แห่งวิชาพลังจักรวาลที่เคารพของข้าพเจ้า ซึ่งช่วยพัฒนาและสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางจิตวิญญาณของข้าพเจ้าให้ก้าวหน้าขึ้น ทำให้เกิดแนวคิดที่จะหลอมรวมวิชาต่าง ๆ ที่ได้ร่ำเรียนมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในระดับกว้างมากขึ้น

ในปี 2545 ได้ทดลองจัดหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วยดนตรีและพลังโยคะ ระยะเวลา 2 วัน สำหรับผู้มีอายุเกินกว่า 14 ปี เนื่องจากพบปัญหาที่มีผู้สงสัยเกี่ยวกับการฝึกวิชาด้านพลังลมปราณหรือพลังจักรวาลว่าพลังที่ส่งออกมารักษาโรคมีจริงไหม พิสูจน์ได้หรือไม่ หรือแม้แต่ผู้เรียนเองที่มีการปฏิบัติไม่เข้มข้นก็อาจเกิดความสงสัยเสียเองและเลิกเรียนไปในที่สุด ทำให้ข้าพเจ้าได้พัฒนาแนวทางการพัฒนาด้านการฝึกพลังแบบใหม่ในหลักสูตรดังกล่าวขึ้น เพื่อสามารถทำให้เกิดผลให้เห็นเป็นรูปธรรม พิสูจน์ได้ด้วยตนเองในทันทีที่เรียนจบว่าพลังนั้นมีอยู่จริง โดยเมื่อเข้าโปรแกรมใหม่ที่จัดขึ้น เมื่อผู้ฝึกเข้าสู่สภาวะกายตักสิทธ์หรือสภาวะกายแม่เหล็กชีวภาพตามหลักสูตรแล้ว เขาจะสามารถมีการเพิ่มพูนของอำนาจพิเศษแห่งประสาทสัมผัสเกี่ยวกับพลังธรรมชาติและพลังจักรวาลรอบตัวเขาและสามารถทดสอบความมีอยู่แห่งพลังได้ด้วยตนเอง เมื่อทำการกระตุ้นพลังแห่งจักรวาลไปสู่การพัฒนาศักยภาพของร่างกายให้เข้าสู่

สภาวะกายศกัสิทธิ์หรือสภาวะกายแม่เหล็กชีวภาพ ซึ่งเป็นสภาวะที่จักระในร่างกายได้ถูกเปิดออกมาทุกจักระอย่างสมบูรณ์สู่สภาวะทิพย์ เป็นการยกระดับศักยภาพมนุษย์ของพลังแห่งประสาทสัมผัสพิเศษเบื้องต้นขึ้นมา โดยการใช้คลื่นเสียงจากดนตรีพัฒนาจักระประกอบท่ามูทธาประสานกับพลังการเปิดจักระของวิชาพลังจักรวาลร่วมกับวิชาพลังแห่งมิติที่ 4 พบว่าการจัดอบรมในหลักสูตรนี้ผู้อบรม ประสบความสำเร็จด้วยดี บรรลุสภาวะกายศกัสิทธิ์หรือการแม่เหล็กชีวภาพ สามารถมีประสาทสัมผัสพิเศษด้านพลังธรรมชาติรอบตัวได้ในระยะเวลาอันสั้น ระยะเวลาเร็วสุด 10 นาที ชั่วสุด 2 วัน นับว่าเป็นแนวทางหนึ่งแห่งการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ อันจะเป็นการแสดงให้เห็นสภาวะธรรมที่เกิดขึ้นจริง เป็นการยืนยันคำพูดของพุทธองค์ที่ว่าทุกคนมีความเป็นพุทธะหรือมีเมล็ดโพธิสัตย์อยู่ในตัวคนทุกคน และเป็นจุดเริ่มต้นของการก้าวกระโดดสู่มรรคการแสวงหาทางจิตวิญญาณต่อไป

ตั้งแต่ปี 2541-2545 ได้เขียนตำราเกี่ยวกับเรื่องดนตรีกับการพัฒนาศักยภาพสมองไว้ 3 เล่ม คือ คัมภีร์อภิวัดน์สมอง ปี พ.ศ. 2542 ซึ่งนับว่าเป็นการบุกเบิกแนวทางใหม่ของการพัฒนาสมอง ด้วยเน้นการเพิ่มพูนศักยภาพแห่งพุ่มอง จนทำให้หนังสือเรื่องการพัฒนาสมองในยุคต่อมาล้วนเดินตามแนวทางของการพัฒนาสมองตามพุ่มองทั้งสิ้น พ.ศ.2543 ได้ออกหนังสือเล่มสอง พัฒนาไอคิวด้วยเสียงเพลง และ พ.ศ. 2545 ได้ออกหนังสือเล่มที่ 3 พัฒนาไอคิวอีคิวเอ็มคิวและสมาธิด้วยพลังคลื่นเสียง ซึ่งเป็นหนังสือที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากมีผู้คนจำนวนมากทยอยโทรศัทพ์มาสอบถาม หรือเข้ามาพบด้วยตนเองจำนวนมาก เพื่อสนใจที่จะนำดนตรีไปใช้พัฒนาตนและบุตรหลาน

นอกจากนี้ยังได้การยอมรับจากสถาบันการศึกษาและหน่วยงานภาครัฐบาลและรัฐวิสาหกิจเชิญไปบรรยายในเรื่องดนตรีกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตเป็นจำนวนมาก เช่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร บริษัทปูนซิเมนต์แห่งประเทศไทย กระทรวงสาธารณสุข เป็นต้น และในปี พ.ศ. 2549 ได้รับเกียรติรับเกียรติสำคัญรับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษในด้านดนตรีบำบัดแห่งของกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กระทรวงสาธารณสุขอีกด้วย

จากการศึกษาด้านดนตรีบำบัดกว่า 10 ปี ได้ข้อสรุปพบว่า ดนตรีกลุ่มที่มีอิทธิพลอย่างสูงต่อการพัฒนาศักยภาพสมองมนุษย์ได้ดีที่สุด ได้แก่กลุ่มดนตรีคีตะจักรา ดนตรีกลุ่มนี้เป็นเสมือนกลุ่มแกนหลักที่พุ่มองไปใช้ในการวิจัยมาตลอดมา ซึ่งจากการวิจัยพบว่าดนตรีกลุ่มนี้เป็นกลุ่มดนตรีที่ทรงประสิทธิภาพมากที่สุดในโลกต่อการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ มันสามารถยกระดับศักยภาพสมอง,สมาธิ,และยกระดับพลังจิตได้อย่างสูงส่ง ดนตรีกลุ่มนี้ค่อนข้างหายากมาก ๆ และมีความลึกลับซับซ้อนในการเข้าถึงเพื่อที่จะประยุกต์ใช้ ต้องมีความรู้ความเข้าใจที่มากพอ ในความรู้ทางด้านสมาธิ,พลังคลื่นเสียงทางด้านสมองและระบบจักระในวิชาโยคะศาสตร์ ซึ่งถ้าถ่ายทอดกับผู้คนทั่วไปอาจจะยากต่อการเข้าใจและเข้าถึง โดยเฉพาะกับคนไทยทั่วไปที่อาจยึดติดกับพุทธศาสนา ทั้งที่โยคะเป็นศาสตร์สากลแห่งการพัฒนากายและจิตที่ยิ่งมากกว่าห้าพันปี รวมทั้งเทคนิค

การใช้ดนตรีกลุ่มนี้เหมาะสมก็มีความซับซ้อนอย่างมาก ทำให้ที่ผ่านมายังไม่กล้าที่จะรับเผยแพร่วิชานี้กับบุคคลภายนอกอย่างเป็นทางการ

จากการที่มีผู้คนจำนวนมากต้องการจะศึกษาความรู้ในเรื่องนี้ แต่ทว่ามีปัญหาความยากลำบากในการถ่ายทอดศาสตร์นี้ออกไป เพราะการศึกษาในวิชานี้ค่อนข้างเป็นเรื่องยุ่งยาก เนื่องจากเป็นวิชาบูรณาการความรู้หลายสาขาวิชา ได้แก่วิทยาศาสตร์ทั่วไป วิทยาศาสตร์ด้านสมอง ความรู้ด้านดนตรี ความรู้ด้านสมาธิ และความรู้ทางโยคะศาสตร์ ทำให้ที่ผ่านมาย้ำพเจ้าก็เก็บความรู้นี้ไว้ที่ตัวข้าพเจ้ามาตลอดไม่ได้ถ่ายทอดให้ใคร ต่อมาข้าพเจ้าประสบกับการป่วยที่ไม่คิดว่าตัวเองอาจจะต้องตายไป คือมีอาการเป็นหวัดต่อเนื่องมีเสมหะติดต่อกันหลายเดือน มีวันหนึ่งไอต่อเนื่องแล้วจู่ ๆ ก็เป็นลมสลบถ้าไม่มีแฟนปลุกขึ้นมาก็คงเสียชีวิตไปแล้ว หรือไม่ก็กลายเป็นเจ้าชายนิทรานั่น คนที่เคยจะตายแล้วไม่ตายชีวิตมันก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลงไปมากพอสมควรในเรื่องของชีวิตและจิตวิญญาณ

ประกอบกับได้ดูภาพยนตร์อินเดียเรื่องหนึ่งที่ได้พูดหญิงสาวคนหนึ่งที่นั่งร้องไห้กับญาติมิตร เนื่องจากสามีเป็นลมตาย พอดีมีมหาโยคีพร้อมสาวกจำนวนมากเดินผ่านมา ท่านมหาโยคีมองดูแล้วกล่าวรำพึงว่า ชายผู้นี้ยังไม่ถึงที่ตาย พลันเดินมาที่ศพชายผู้นั้นแล้วเอามือลูบศีรษะเบา ๆ แล้วพูดว่า ตื่นเถิดนอนานแล้ว ปรากฏอย่างน่ามหัศจรรย์ว่าชายคนนั้นสามารถฟื้นคืนขึ้นมามีชีวิตอีกครั้ง พร้อมกับขอติดตามมหาโยคีเป็นศิษย์ แต่ท่านปฏิเสธที่จะรับชายผู้นั้นเป็นศิษย์ และปัดให้ไปดูแลภรรยาของเขาแทน แต่ภรรยาของชายผู้นั้นกลับอ่อนวอนขอให้สามีของตนไปเป็นศิษย์รับใช้แก่ท่านมหาโยคี เพราะเธอได้คิดหลังจากการเสียชีวิตของสามีได้ว่า การแสวงหาความสุขของบุคคลนั้น ความสุขของบุคคลที่แท้จริงมิได้อยู่ที่การแสวงหาความสุขต่าง ๆ ให้กับตนเอง ความสุขที่แท้จริงนั้นควรมอบให้แก่ผู้อื่น

ด้วยเหตุนี้ผมเลยเกิดความคิดที่จะเผยแพร่ความรู้ที่มีอยู่เผยแพร่สู่สาธารณชน เพื่อลดอดีตและความอหังการในที่มีอยู่ลง เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาจิตใจในขั้นต่อไป โดยจะเปิดเผยในความลับของงานวิจัยที่ทำอยู่อย่างไม่ปิดบัง หวังว่างานที่เผยแพร่ไปอาจจะเป็นประโยชน์ต่อโลกบ้างไม่มากนักน้อย หวังว่าขอมีคนรับรู้ได้เพียงหนึ่งหรือสองคนผมก็ถือว่าได้ทำหน้าที่ของผมแล้ว

ผมจึงแต่งหนังสือศิลปะโยคะเป็นศาสตร์แห่งบูรณาการนี้ขึ้นมาเพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับแนวทางใหม่แห่งการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ เพื่อจกให้ความรู้นี้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนสืบไป และทำหลักสูตรศิลปะโยคีสำหรับฝึกอบรมให้กับบุคคลภายนอกที่สนใจจะนำความรู้เรื่องพลังคลื่นเสียงไปใช้เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยผู้จบหลักสูตรจะได้รับซีดีเพลงพัฒนาศักยภาพตามระดับการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปใช้ในระดับปฏิบัติการเบื้องต้นได้ จากผลการกระทำดังกล่าวอาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยพัฒนามนุษยชาติและสร้างประโยชน์ฝากไว้ในโลกตามความตั้งใจ

สุดท้ายขอขอบคุณท่านผู้อ่านทุกท่านที่ได้เสียสละเงินซื้อหนังสือเล่มนี้ทุกท่าน คุณความดีในหนังสือเล่มนี้ขอมอบให้กับ พระพุทธเจ้า ,พระศิวนะ มหาเทพของแห่งโยคี,ท่านอาจารย์เลื่อง มินต์่าง ดาสีรา นาราดา , ท่านแม่ศรีมาดาจิ ผู้ให้กำเนิดวิชาสัจโยคะ ,เทพพรหมเทวดาแห่งมหาพลังมิติที่4, คุณบิดามารดาอาจารย์,คិតกวีผู้รจนาคณตรีทุกท่านที่ได้สร้างผลงานอันทรงคุณค่าทิ้งไว้ในโลก

อริยะ สุพรรณเกษัช

8 มีนาคม 2554